

Joanna Cieszyńska-Promińska

nauczyciel w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym
dla Dzieci Niepełnosprawnych im. Józefa Sikorskiego w Poznaniu

Temat zajęć:

Medalierstwo

w twórczości Józefa Gosławskiego

Etap edukacyjny:

szkoła podstawowa, plastyka

Czas trwania zajęć:

45 minut lub 2 × 45 minut

Spis treści

Odniesienie do podstawy programowej:	3
Cele edukacyjne:	4
Metody dydaktyczne:	4
Środki dydaktyczne:	4
Przebieg zajęć:	6
I. Wprowadzenie	6
II. Rozwinięcie	6
III. Podsumowanie	7
Kalendarium życia Józefa Gosławskiego [Dokument nr 1]	8
Karta pracy „Gosławski. Medalierstwo” [Dokument nr 2]	18

Odniesienie do podstawy programowej:

Cele kształcenia – wymagania ogólne

I. Opanowanie zagadnień z zakresu języka i funkcji plastyki; podejmowanie działań twórczych, w których wykorzystane są wiadomości dotyczące formy i struktury dzieła.

II. Doskonalenie umiejętności plastycznych – ekspresja twórcza przejawiająca się w działaniach indywidualnych i zespołowych.

III. Opanowanie podstawowych wiadomości z zakresu kultury plastycznej, jej narodowego i ogólnoludzkiego dziedzictwa kulturowego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I. Opanowanie zagadnień z zakresu języka i funkcji plastyki; podejmowanie działań twórczych, w których wykorzystane są wiadomości dotyczące formy i struktury dzieła.

Uczeń:

1) wykazuje się znajomością dziedzin sztuk plastycznych: malarstwa, rzeźby, grafiki, architektury (łącznie z architekturą wnętrz), rysunku, scenografii, sztuki użytkowej dawnej i współczesnej (w tym rzemiosła artystycznego); rozumie funkcje tych dziedzin i charakteryzuje ich język; rozróżnia sposoby i style wypowiedzi w obrębie dyscyplin; zna współczesne formy wy-

powiedzi artystycznej, wymykające się tradycyjnym klasyfikacjom, jak: happening, performance, asamblaż; sztuka nowych mediów;

6) rozróżnia gatunki i tematykę dzieł w sztukach plastycznych (portret, autoportret, pejzaż, martwa natura, sceny: rodzajowa, religijna, mitologiczna, historyczna i batalistyczna); niektóre z tych gatunków odnajduje w grafice i w rzeźbie; w rysunku rozpoznaje studium z natury, karykaturę, komiks, rozumie, czym jest w sztuce abstrakcja i fantastyka; podejmuje działania z wyobraźni i z natury w zakresie utrwalania i świadomości gatunków i tematów w sztuce, stosuje w tym zakresie różnorodne formy wypowiedzi (szkice rysunkowe, fotografie zaaranżowanych scen i motywów, fotomontaż).

II. Doskonalenie umiejętności plastycznych – ekspresja twórcza przejawiająca się w działaniach indywidualnych i zespołowych.

Uczeń:

2) wyraża w pracach plastycznych uczucia i emocje wobec rzeczywistości, a także płynące z inspiracji muzycznych czy literackich (impresja i ekspresja); rysuje, maluje, ilustruje zjawiska i wydarzenia realne i wyobrażone (także w korelacji z innymi przedmiotami);

6) stosuje różnorodne techniki plastyczne (proste techniki graficzne, rzeźbiarskie, malarskie, elementy obrazowania cyfrowego fotograficznego i z wykorzystaniem wybranych graficznych programów komputerowych);

III. Opanowanie podstawowych wiadomości z zakresu kultury plastycznej, jej narodowego i ogólnoludzkiego dziedzictwa kulturowego.

Uczeń:

2) zapoznaje się z twórczością artystów w obrębie „małej ojczyzny”.

Cele edukacyjne:

ogólne:

- poznanie Józefa Gosławskiego jako medaliera;
- poznanie techniki medalierstwa.

szczegółowe:

uczeń:

- zna wycinek twórczości Józefa Gosławskiego;
- wie, co to jest medal i jak powstaje;
- wie, w jakich okolicznościach powstały medale Józefa Gosławskiego;
- doskonalą umiejętność: formułowania własnej opinii i przekształcania jej w wyraz artystyczny; prezentowania efektów swojej pracy.

Metody dydaktyczne:

- wykład;
- pogadanka;
- praca ze źródłem;
- pokaz.

Środki dydaktyczne:

Dokumenty:

- Kalendarium życia Józefa Gosławskiego [Dokument nr 1];
- Karta pracy „Gosławski. Medalierstwo” [Dokument nr 2];

Fotografie:

- Medal *Nigdy wojny*, 1963 r. (awers). Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 1];
- Medal *Nigdy wojny*, 1963 r. (rewers). Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 2];
- Rysunkowy projekt medalu *Nigdy wojny*, 1963 r. Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 3];
- Szkic do medalu *Ratusz poznański – W X-lecie Polski Ludowej* dla upamiętnienia odbudowy ratusza w Poznaniu w latach 1946–1954 (awers). Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 4];

- Szkic do medalu *Ratusz poznański – W X-lecie Polski Ludowej* dla upamiętnienia odbudowy ratusza w Poznaniu w latach 1946–1954 (rewers). Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 5];
- Medal *Ratusz poznański – w X-lecie Polski Ludowej*, 1954 r. (awers). Autorzy: Józef Gosławski, Józef Skoracki. Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 6];
- Medal *Ratusz poznański – w X-lecie Polski Ludowej*, 1954 r. (rewers). Autorzy: Józef Gosławski, Józef Skoracki. Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 7];
- Szkic rysunkowy do monety 10 zł z Mikołajem Kopernikiem, 1958 r. Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 8];
- Medal *Westerplatte I. 1939–1949*, 1949 r. (awers). Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 9];
- Medal *Westerplatte I. 1939–1949*, 1949 r. (rewers). Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 10];
- Szkic medalu *Westerplatte II. 15-lecie obrony Westerplatte*. Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 11];
- Medal *Westerplatte II. 15-lecie obrony Westerplatte*, 1954 r. (awers). Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 12];
- Medal *Westerplatte II. 15-lecie obrony Westerplatte*, 1954 r. (rewers). Fot. Piotr Jamski. Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gosławskiego [Fotografia nr 13].

Inne:

- Kartki białe ksero A4 dla wszystkich uczniów, wydruki kart pracy, ołówki, glina samoutwardzalna, rylce, podkładki, ewentualnie kubki.
- Tablica magnetyczna i magnesy do wyeksponowania prac, tablica multimedialna.

Przebieg zajęć:

I. Wprowadzenie

1. Nauczyciel, po przywitaniu się z uczniami, pyta: czy nosicie jakieś wisiorki, może plakietki, naszywki albo breloczki? Czy ktoś z was chciałby zaprezentować swoje na forum klasy? Co one symbolizują?
2. Nauczyciel zadaje klasie pytania, inicjując pogadankę:
 - Co to jest medal, medalion?
 - Jak powstają medale?
 - Po co ludzie je tworzą?

Komentarz:

Pytania mają za zadanie ustalić z uczniami, że medal to niewielki, często okrągły, płaski wyrób metalowy. Najczęściej jest wykonywany w technikach mennicznych – odlewany lub bity. Często jest zawieszony na wstążce, a ludzie tworzą je dla upamiętnienia ważnych wydarzeń, jako odznaczenie czy też nagrodę. Medale mają tematykę patriotyczną, religijną lub sportową.

II. Rozwinięcie

1. Nauczyciel prezentuje fotografie przedstawiające projekty rysunkowe i medale autorstwa Józefa Gosławskiego [Fotografie 1–13]. Na podstawie opracowanego kalendarium życia Józefa Gosławskiego [Dokument nr 1] przedstawia krótko jego biografię.
2. Prosi uczniów, aby zwrócili uwagę na zwięzłość formy wyrazu, konieczną przy przedstawieniu wybranej tematyki na medalu.

Komentarz:

Nauczyciel wspólnie z uczniami ustala tematykę prac, które będą realizować. Może to być ważne, bieżące wydarzenie dla społeczności szkolnej np. zbliżający się jubileusz szkoły; upamiętnienie zakończenia etapu edukacji przez tę klasę; odwiedziny jakiegoś ważnego gościa; albo dla miejscowości: budowa ważnego budynku użyteczności publicznej, duże wydarzenie sportowe.

3. Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki na projekty – karta pracy „Gosławski. Medalierstwo” [Dokument nr 2] oraz białe kartki A4. Następnie wyznacza czas na wykonanie szkiców.
4. Młodzież prezentuje swoje wybrane projekty. Zostają one wyeksponowane na tablicy przy pomocy magnesów.

Nauczyciel zadaje pytania, inicjując pogadankę:

- Jakie wzory powtarzają się na Waszych medalach? Dlaczego?

Komentarz:

Warto w tym miejscu ponownie zwrócić uwagę młodzieży na konieczną w tym zadaniu zwięzłość formy wyrazu, a co za tym idzie, selektywność treści. Pytanie ma za zadanie wykazać, że w jednym kręgu kulturowym i w małej społeczności nasze skojarzenia są zbliżone i pomagają zamknąć czytelny przekaz w formie dwóch stron medalionu.

5. Nauczyciel rozdaje uczniom glinę samoutwardzalną do wykonania medali według ich własnych projektów.

Młodzież rozwałkowuje glinę na podkładkach przy pomocy wałków. Wycina kubkiem koło. Wykonuje wzór rylcem. Zależy zachęcić uczniów do kształtowania palcami form wypukłych, płaskorzeźb, a nie tylko wzorów rytých.

Propozycja na kolejną godzinę lekcyjną:

Klasa w wyznaczonym miejscu pozostawia prace do wyschnięcia do następnej lekcji.

*Na kolejnym spotkaniu otrzymają metaliczne farby do pomalowania swoich medali lub będą mogli dokończyć pracę w formie zadania domowego.

III. Podsumowanie

Podsumowując lekcję, nauczyciel pyta uczniów, czy łatwo było im użyć tak zwięzłej formy artystycznego przekazu do przedstawienia wybranego wydarzenia. Stara się wykazać, że przy tworzeniu medali ważne jest użycie obrazów zrozumiałych dla odbiorców, czytelnych skojarzeń oraz czystej, wyraźnej kreski.

Kalendarium życia Józefa Gosławskiego [Dokument nr 1]

1908

24.04. – urodził się w Polanówce (obecnie woj. lubelskie), jako trzecie dziecko Antoniego Gosławskiego i Stefanii z d. Łuszczynskiej. Ochrzczony w kościele parafialnym pw. św. Floriana i św. Urszuli w Wilkowie. Z kilkanaściorga dzieci zrodzonych z tego związku oprócz Józefa przeżyło czworo: Zygmunt (1898–1976), Anna (1903–1986), Aleksandra (1913–1990) i Stanisław (1918–2008) – również rzeźbiarz.

1916

Rozpoczął naukę w szkole elementarnej w Wąwolnicy. Wykonał swoją pierwszą pracę – płaskorzeźbę na konkurs zorganizowany przez Antoniego Rostworowskiego (właściciela pobliskiego majątku Kębło).

1923

Ukończył szkołę powszechną, w której edukację rozpoczął jeszcze w okresie I wojny światowej. Nie dostał się do szkoły korpusu kadetów w Warszawie z powodu stanu zdrowia.

Zdał egzamin do Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, ale ze względu na zbyt młody wiek nie został przyjęty. Naukę kontynuował w artystycznej Szkole Rzemiosł Budowlanych założo-

nej przez architekta Jana Koszycz-Witkiewicza w Kazimierzu Dolnym.

1927

Rozpoczął I kurs Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego (PSSZiPA) w Krakowie. Rzeźby uczył go prof. Jan Raszka (absolwent wiedeńskiej ASP), a rysunku i malarstwa prof. Henryk Uziembło (uczeń Stanisława Wyspiańskiego i Teodora Axentowicza).

1929

Nawiązał krótkotrwały kontakt z grupą artystyczną stworzoną przez rzeźbiarza Stanisława Szukalskiego – Szczepem Rogate Serce (nigdy nie został jej formalnym członkiem).

Ukończył I i II kurs w PSSZiPA w Krakowie.

1932

Zdał egzamin ostateczny na Wydziale Specjalnym Rzeźby w krakowskiej PSSZiPA z teorii i sprawności artystyczno-technicznej z oceną bardzo dobrą.

Rozpoczął studia na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w pracowni prof. Xawerego Dunikowskiego. Po pierwszym semestrze usunięto go z powodu zaległości w opłatach.

Wziął udział w Międzynarodowej Wystawie Karykatury w Wiedniu w Künstlerhaus, gdzie zdobył wyróżnienie za rzeźby: *Piłsudski i Kasztanka* oraz *Dunikowski*.

1933

Miał pierwszą wystawę indywidualną w Pałacu Sztuki w Krakowie, uroczyście otwartą przez Ludwika Solskiego.

Na II rok studiów przeniósł się do Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, do pracowni prof. Tadeusza Breyera, rzeźbiarza i medaliera.

1934

Wyrzeźbił karykatury Józefa Piłsudskiego i Wacława Sieroszewskiego.

1935

Dzięki pomocy pracowników Kancelarii Cywilnej Prezydenta RP – Stefana Głuchowskiego oraz radcy Jana Sampolskiego i ich żon wyjechał do Włoch i w lutym rozpoczął studia w Akademii Sztuk Pięknych w Rzymie (*Reale Accademia di Belle Arti*) u prof. Angelo Zanelliego.

1936

W marcu przy Polskim Stowarzyszeniu Kulturalnym im. Adama Mickiewicza w Rzymie powstała Polska Organizacja Artystów Plastyków „Kapitol”. Gosławski został jej wiceprezesem. Uczestniczył w wystawie grupy w Rzymie i w konkursie ogłoszonym przez Towarzystwo im. A. Mickiewicza w Rzymie na popiersie Józefa Piłsudskiego, gdzie otrzymał III nagrodę.

1937

Zdał egzamin z języka włoskiego i otrzymał dyplom Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Rzymie. Podróżował po Włoszech, studiował zwłaszcza sztukę starożytną i renesansową. Pozostawał w bliskich kontaktach z innymi przedstawicielami polskiego środowiska twórczego w Italii: Antonim Madeyskim, Krystyną Dąbrowską, Józefem i Łucją Oźminami i Lechem Grześkiewiczem. Mieszkał przy via di Villa Ruffo 31, pracownię miał w słynnej Villi Strohl-Fern, w której przebywało wielu znanych artystów, m.in. malarz Arnold Böcklin i poeta Rainer Maria Rilke. W tym czasie rozpoczął prace nad popiersiem Marii Maro dla Ambasady RP w Rzymie.

1938

Zaprojektował sarkofag Józefa Piłsudskiego na konkurs ogłoszony przez Naczelny Komitet Uczczenia Pamięci Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

1939

W lipcu wrócił z Rzymu do Warszawy. Większość kilkuletniego dorobku stworzonego w czasie pobytu we Włoszech zaginęła podczas transportu. Powrót wynikał z propozycji podjęcia od 1 września pracy w Zamku Królewskim w Warszawie (prawdopodobnie na stanowisku konserwatora). Po wybuchu wojny, zgodnie z apelem pułkownika Romana Umiasztowskiego, opuścił Warszawę. Następnie dotarł do siostry Anny Ellert do Nieświeża, gdzie przebywał kilka miesięcy, ucząc rysunku w szkole prowadzonej przez zakonnice.

Powstał medal *Rok 1939*.

1940

Pod koniec stycznia z siostrą wrócił do Wąwolnicy. Okupację niemiecką spędził w domu rodzinnym. Silna wada wzroku uniemożliwiła mu czynną służbę wojskową, współpracował jednak z organizacjami podziemnymi. W tym czasie utrzymywał się z wyrobu drobnych form plastycznych: szkatulek, papierośnic, kapliczek.

Powstał model medalu *Bolesław Chrobry*.

1941

Powstał medalion *Rota*.

1943

Powstał medalion *Pamięci jeńców wojennych z wojny światowej 1939–1945*.

1944

Powstał medal *Majdanek* – najprawdopodobniej pierwszy na świecie medal upamiętniający Holokaust.

1945

Z własnej inicjatywy, a potem na zlecenie Ministerstwa Kultury i Sztuki prowadził prace zabezpieczające, a następnie renowacyjne kamienicy „Pod św. Mikołajem” w Kazimierzu Dolnym. Pomagał mu brat Stanisław (od 1948 r. także żona Wanda). Z tego okresu pochodzi cykl rysunków i kilka akwareli.

1946/1947

Zdobył II nagrodę w konkursie na Godło Państwowe.

1947

Zamieszkał w Poznaniu, gdzie zatrudniono go na stanowisku zastępcy profesora w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (PWSSP). Prowadził Katedrę Rzeźby w Metalu i Medalierstwa. W sezonach letnich 1947–1949 kontynuował prace przy konserwacji kamienicy „Pod św. Mikołajem” w Kazimierzu Dolnym.

1948

We wrześniu wziął ślub ze swoją studentką, Wandą Man-kin – kościelny w katedrze lubelskiej, a cywilny w Kazimierzu Dolnym. Mieszkali w Poznaniu przy ul. Promienistej 24a, mała pracownia artysty mieściła się przy ul. Szamarzewskiego.

Pierwszym dużym zamówieniem po wojnie było wykonanie dla katedry lubelskiej sgraffita oraz sześciu postaci świętych (ostatecznie niezrealizowanych).

1949

Urodziła się córka Bożena Stefania.

Powstają liczne medale, m.in. *Lenino I, Bohaterskiej Warszawie, Westerplatte I, Kutno 1939, Monte Cassino, Radogoszcz*.

1950

Zostaje zwolniony z PWSSP w związku z intensyfikacją działań na uczelniach artystycznych związanych z wdrażaniem doktryny socrealistycznej. Goślawski, mający przed wojną styczność ze Stanisławem Szukalskim i środowiskiem artystycznym Rzymu z czasów Mussoliniego, nie był zdaniem władz odpowiednim pedagogiem.

Pracował w pomieszczeniach zakładu kamieniarskiego, żył w bardzo trudnych warunkach materialnych. Uczestniczył m.in. w II Ogólnopolskim Salonie Zimowym w Krakowie, ogólnopolskiej wystawie „Plastycy w walce o pokój” w Centralnym Biurze Wystaw Artystycznych „Zachęta” w Warszawie oraz światowej wystawie medalierstwa w Pradze.

Powstał medal *W pięciolecie rozgromienia hitleryzmu i zdobycia Berlina*.

1951

Udział w konkursach: na monumentalną dekorację rzeźbiarską MDM-u (Marszałkowska Dzielnica Mieszkaniowa) w Warszawie; na odznakę Głównego Komitetu Kultury Fizycznej (GKKF) – I miejsce; na odznakę Nagrody Państwowej (nauka, sztuka, technika, organizacja pracy) – I nagroda.

1952

Zrealizował w technice narzutu – z udziałem żony Wandy i brata Stanisława – rzeźbiarską alegorię *Muzyki* usytuowaną na zwieńczeniu kamienicy na MDMie (ul. Koszykowa 34/50). Za tę pracę został nagrodzony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Urodziła się córka Maria Anna.

Wybrany na prezesa Okręgu Poznańskiego Związku Polskich Artystów Plastyków (ZPAP), sprawował tę funkcję przez dwie kadencje.

Zdobył I nagrodę w konkursie na medal z okazji 500-lecia Gdańska.

Rozpoczął prace nad pomnikiem pomordowanych, mającym upamiętniać ofiary obozu karno-śledczego w Żabikowie. Stworzył cztery modele pomnika: I projekt w 1954, II projekt w 1954, III projekt 1955, IV projekt 1956. Ostatecznie pomnik pomordowanych, zwany także *Nigdy wojny*, zrealizowany został wg projektu IV.

1953

Udział w wystawie „10 lat Ludowego Wojska Polskiego” w Centralnym Biurze Wystaw Artystycznych „Zachęta” w Warszawie.

1954

Powstają medale *Westerplatte II* i *Odbudowa Ratusza Poznańskiego* oraz znaczek pamiątkowy miasta Poznania.

1955

Wykonuje model pomnika Fryderyka Chopina, którego odlew w brązie stanie w 1969 r. w parku obok domu urodzenia kompozytora w Żelazowej Woli.

Powstają medale *W 10 rocznicę wyzwolenia Poznania*, *W dziesiątą rocznicę Wyzwolenia Kołobrzegu*, *Warszawa II*.

1956

Wykonuje modele gipsowe płaskorzeźb dla gmachu Rady Państwa (*Muzyka, Malarstwo, Rzeźba, Architektura*), zrealizowane ostatecznie na gmachu Sejmu RP w 2016 roku dzięki prof. Jackowi Martusewiczowi z Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki warszawskiej ASP.

Odbyło się uroczyste odsłonięcie przez gen. Zygmunta Berlinga pomnika *Nigdy wojny* na terenie byłego niemieckiego obozu karno-śledczego w Żabikowie. Uroczystość zgromadziła tłumy poznaniaków.

W końcu grudnia wraz z rodziną przeprowadził się do Warszawy, gdzie zamieszkał w jednym z sześciu nowo powstałych domów szeregowych z pracownikami dla artystów rzeźbiarzy na Saskiej Kępie przy ul. Alfreda Nobla.

1957

Wziął udział w międzynarodowym konkursie na Pomnik Ofiar Obozu Auschwitz-Birkenau.

Zrealizował pomnik Adama Mickiewicza dla Gorzowa Wielkopolskiego, odsłonięty 15 grudnia 1957 r.

1958

Został laureatem konkursu na monety organizowanego przez ZPAP na zlecenie Narodowego Banku Polskiego – I nagroda za 10 zł (*Mieszko i Dąbrówka*), dwie II nagrody za 2 zł (*Kogutki* i projekt rewersu monety z orłem); wyróżnienie za 5 zł (*statek Waryński*), 5 zł (*Rybak*); 10 zł (*Mikołaj Kopernik*), 2 zł (*Łoś*).

W ramach wymiany ZPAP wyjechał do ZSRR wraz m.in. z malarzem Juliuszem Krajewskim oraz grafikiem i malarzem Mieczysławem Wejmanem. Trasa obejmowała m.in. Moskwę, Leningrad, Zagorsk, Jałtę. Artysta prowadził wówczas dziennik podróży.

Zrealizował popiersie Józefa Ignacego Kraszewskiego dla liceum jego imienia w Białymstoku.

Uczestniczył w pierwszym etapie konkursu na Pomnik Bohaterów Warszawy.

Uczestniczył w wystawie „Rzeźba warszawska 1945–1958” oraz w międzynarodowej wystawie współczesnych medali w Wiedniu.

Spędził jedyny rodzinny wypoczynek w Domu Pracy Twórczej w Ustce z żoną Wandą, córkami Bożeną i Anną, siostrą Aleksandrą i bratankiem Leszkiem.

Powstał medal *XV-lecie Ludowego Wojska Polskiego*.

1959

Arcybiskup poznański ks. Antoni Baraniak poświęcił (stworzone przez artystę) ceramiczne stacje Drogi Krzyżowej w kościele pw. św. Jana Kantego w Poznaniu.

Wziął udział w konkursie na pomnik żołnierzy I Armii Wojska Polskiego (wraz z żoną Wandą i bratem Stanisławem), uzyskując II nagrodę (pierwszej nie przyznano).

Zdobył jedną z sześciu równorzędnych I nagród w II etapie konkursu na Pomnik Bohaterów Warszawy.

Uczestniczył w wystawie polskich artystów w Katanii na Sycylii „Mostra degli artisti di Varsavia”.

1960

Pracował nad ołtarzem głównym Przemienienia Pańskiego dla kościoła Świętego Mikołaja w Masłowie pod Kielcami.

Uczestniczył w wystawie „Rzeźba polska 1945–1960” w Centralnym Biurze Wystaw Artystycznych „Zachęta” w Warszawie.

Miał wystawę indywidualną w Budapeszcie w Ośrodku Kultury Polskiej.

Stworzył medale *Męczennikom obozów koncentracyjnych* oraz *Hańba mordercom kobiet i dzieci*, a także przyznawane do dziś odznaczenie państwowe – *Medal za Ofiarność i Odwagę*.

1961

Został prezesem Sekcji Rzeźby Zarządu Głównego ZPAP.

Powstały herby miast polskich do hotelu *Warszawa* w Moskwie.

Wykonał w drewnie postać Norwida.

Wziął udział w konkursie na pomnik Juliusza Słowackiego w Warszawie.

Uczestniczył w wystawie „Rzeźba polska – dzieło plastyczne w XV-lecie PRL”.

1962

W konkursie na pomnik Bolesława Prusa w Warszawie otrzymał dwa wyróżnienia honorowe.

Powstał projekt pomnika pomordowanej ludności żydowskiej w Lublinie.

Uczestniczył w wystawie „Martyrologia i walka narodu polskiego 1939–1945” w Biurze Wystaw Artystycznych w Lublinie.

Otrzymał nagrodę III stopnia Ministra Obrony Narodowej za cykl medali o tematyce wojennej.

1963

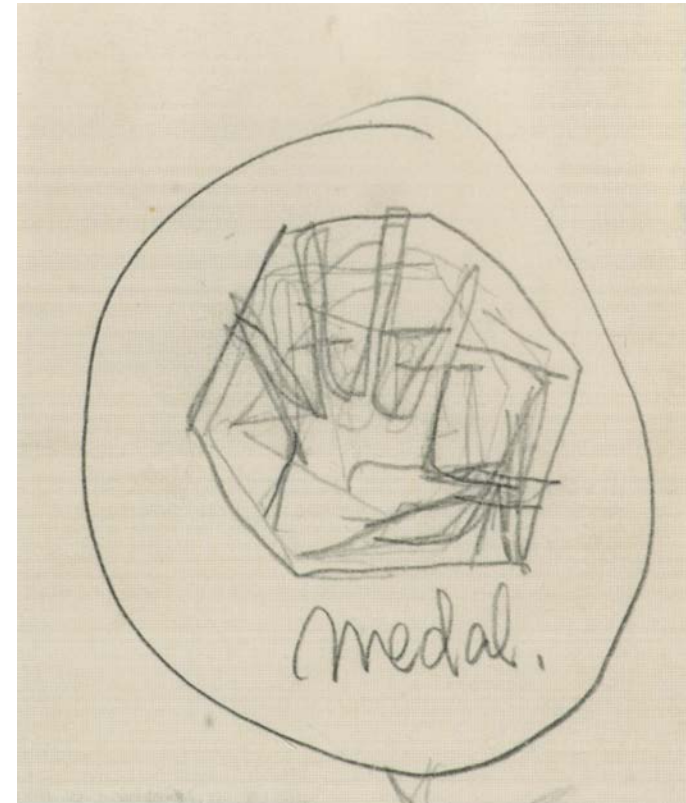
Powstały medale *Lenino II* oraz *Nigdy wojny*.

Umarł nagle 23 stycznia, w pełni sił twórczych. Spoczął na Powązkach w Warszawie.

Fotografia 1.
Medal *Nigdy wojny*,
1963 r., (awers).
Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych
rodziny Józefa
Gośławskiego

Fotografia 2.
Medal *Nigdy wojny*,
1963 r., (rewers).
Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych
rodziny Józefa
Gośławskiego

Fotografia 3.
Rysunkowy projekt medalu
Nigdy wojny, 1963 r.
Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych rodziny
Józefa Gośławskiego

Fotografia 4.

Szkic do medalu *Ratusz poznański* – W X-lecie *Polski Ludowej* dla upamiętnienia odbudowy ratusza w Poznaniu w latach 1946–1954 (awers).

Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gostawskiego

Fotografia 6.

Medal *Ratusz poznański* – w X-lecie *Polski Ludowej*, 1954 r., (awers). Autorzy: Józef Gostawski, Józef Skoracki.

Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gostawskiego

Fotografia 5.

Szkic do medalu *Ratusz poznański* – W X-lecie *Polski Ludowej* dla upamiętnienia odbudowy ratusza w Poznaniu w latach 1946–1954 (rewers).

Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gostawskiego

Fotografia 7.

Medal *Ratusz poznański* – w X-lecie *Polski Ludowej*, 1954 r., (rewers). Autorzy: Józef Gostawski, Józef Skoracki.

Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych rodziny Józefa Gostawskiego

Fotografia 8.

Szkic rysunkowy do monety 10 zł
z Mikołajem Kopernikiem, 1958 r.
Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych rodziny
Józefa Gosławskiego

Fotografia 9.

Medal *Westerplatte I.*
1939-1949, 1949 r.,
(awers)
Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych
rodziny Józefa
Gosławskiego

Fotografia 10.

Medal *Westerplatte I.*
1939-1949, 1949 r.,
(rewers).

Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych
rodziny Józefa
Gosławskiego

Fotografia 11.
Szkic medalu *Westerplatte II*.
15-lecie obrony Westerplatte.
Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych rodziny
Józefa Gosławskiego

Fotografia 12.
Medal Westerplatte II.
15-lecie obrony
Westerplatte, 1954 r.,
(awers).
Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych
rodziny Józefa
Gosławskiego

Fotografia 13.
Medal Westerplatte II.
15-lecie obrony
Westerplatte, 1954 r.,
(rewers).
Fot. Piotr Jamski.
Ze zbiorów prywatnych
rodziny Józefa
Gosławskiego

**Karta pracy „Gostawski. Medalierstwo”
[Dokument nr 2]**

